

[Aksel Larsen.]

at ophøje den mellem 66-selskabet og søfolkenes organisationer truffe sær aftale til lov.

Venstre og de konservative ønsker, at det skal gå hurtigt her i tinget; vi har jo hørt det ærede medlem hr. Ninn-Hansens vrede bebredelser mod regeringen, fordi vi ikke fik denne debat allerede i fredags. Ja men hvis en henstilling fra folketinget ikke virker på Arbejdsgiverforeningen, så lad os vise, at vi kan arbejde hurtigt og få vedtaget en sådan lov. Foreløbig mener jeg, vi skal nøjes med henstillingen. Jeg tillader mig derfor at fremsætte følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Folketinget opfordrer Dansk Arbejdsgiverforening til at hæve forbuddet mod, at skibstrafikken på Bornholm kommer i gang på de vilkår, der blev aftalt mellem søfolkenes organisationer og Dampskibsselskabet af 1866, og går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Jeg anbefaler dette forslag til vedtagelse.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Aage Poulsen: Også jeg beklager, at det ærede medlem hr. Conrad Kofoed på grund af sin alvorlige sygdom ikke kan være til stede her i dag, fordi jeg ved, at det spørgsmål, der debatteres, er det ærede medlem meget magtpåliggende. Jeg ønsker derfor i forståelse med det ærede medlem hr. Conrad Kofoed at fremkomme med nogle bemærkninger.

Efter 15 dages søværts afskæring fra det øvrige rige er der i dag etableret færgeforbindelse mellem København og Bornholm. Det er klart, at ethvert forsøg, der kan medvirke til at bryde isolationen af et samfund på 50 000 mennesker, må hilse med glæde. Jeg havde set hen til, at der nu kunne sendes medicin, ilt og andre livsnødvendige varer til Bornholm, men efter hvad jeg i dag erfarer, er det desværre glippet. Dernæst ønsker jeg at fremhæve, at man havde ventet en effektivere løsning. Man havde set frem til skibsforbindelsens etablering med længsel, men da sejlplanen

forelå, bredte skuffelsen sig. Så har vi alligevel ingen nytte af den, sagde man. Der er stadig lukket for gods og biler, og i dag er der nægtet lastning af fødevarer m. m.

Der er altså overhovedet ikke sket nogen lettelse for det bornholmske erhvervsliv, og med hensyn til rejsebehovets afvikling er det sådan, at en rejse vil tage mindst 3 dage, d. v. s. at kun folk med meget god tid kan benytte ruten. Jeg vil i denne forbindelse gerne nævne de unge mennesker, som regelmæssigt rejser over for at deltage i uddannelse, og de mennesker, som er nødt til at søge specialistbehandling i hovedstaden og derfor også rejser regelmæssigt. Selv hvis de påtager sig den ekstraudgift, som sejladsen med „Freia“ medfører, vil det af tidsmæssige grunde være umuligt for dem at gennemføre rejsen.

Tager man i betragtning, at man til trods for erfaringerne fra 1956 i de forløbne 5 år ikke har kunnet sikre Bornholm en stabil forbindelse i konfliktsituationer, kan man ikke fortænke den bornholmske befolkning i, at den ikke ligefrem er imponeret af indsatsen og navnlig ikke af dens resultat. Her synes jeg i modsætning til det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) at måtte tilslutte mig den almindelige mening, jeg har mødt på Bornholm, navnlig når jeg drager en sammenligning med den forbløffende hurtighed, hvormed man handlede, da der var tale om at befordre orlovsoldaterne mellem København og Bornholm. Jeg vil her minde om, at dersom man havde gennemført det af venstre og de konservative fremsatte forslag om voldgift på visse nærmere bestemte livsvigtige områder, var denne situation blevet undgået, og jeg beklager, at man ikke har kunnet få den fornødne støtte hertil i det høje ting.

Der er på Bornholm en stærkt udtalt bitterhed over den forskelsbehandling, man er udsat for. Jeg er enig med det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) i, at Bornholmsejladsen ikke bør være katebald for en politisk diskussion, men man kan stille det spørgsmål: hvem er det, der har gjort det til en katebald? Det er den almindelige mening på Bornholm, så vidt jeg har opfattet den, at når det ikke har været muligt for det private selskab at opretholde trafikken, bør staten sikre, at den bornholmske befolkning ikke stilles ringere end det